

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 937/2018
10.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Воислава Старчевића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Воислава Старчевића, адвоката Љубише Павловића и Зорана Ђикановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 24/17 од 31.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 460/18 од 04.06.2018. године, на седници већа одржаној 10.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Воислава Старчевића, адвоката Љубише Павловића и Зорана Ђикановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 24/17 од 31.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 460/18 од 04.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 24/17 од 31.01.2018. године, окривљени Воислав Старчевић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 04.04.2017. године до 28.08.2017. године. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, и одређено да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка који су унапред исплаћени на терет органа поступка и то Вишег јавног тужиоца у Ужицу и суда, чија висина ће бити накнадно одређена посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 460/18 од 04.06.2018. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Ужицу и жалба бранилаца окривљеног Воислава Старчевића, адвоката Љубише Павловића

и Зорана Ђикановића, а пресуда Вишег суда у Ужицу К 24/17 од 31.01.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Воислава Старчевића, адвокати Љубиша Павловић и Зоран Ђикановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење и у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи. Браниоци су предложили да буду обавештени о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводе да суд правноснажну пресуду може засновати само на основу чињеница у чију извесност је уверен, а да то према мишљењу бранилаца, у конкретном није случај, због чега исти сматрају да је на тај начин повређен закон, и то одредба члана 16. став 3. ЗКП.

Поред тога, у захтеву се истиче да су разлози побијане првостепене пресуде у погледу одлучне чињенице - алкохолемије окривљеног у време предметне саобраћајне незгоде - противречни изреци, будући да је у изреци наведено да је окривљени возилом управљао „под дејством алкохола у стању акутне алкохолне напитости лаког степена ближе горњој граници...“, док је у образложењу пресуде наведено да се исти налазио „у стању алкохолне напитости лаког степена ближе доњој граници.“

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, браниоци окривљеног указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости браниоци износе и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у образложењу побијаних пресуда, закључујући да је возило којим је управљао сведок АА, непосредно пре удеса претекло возило сведока ББ и истовремено дестабилизovalo возило сведока ББ, те да је управо то код окривљеног (који се кретао иза поменутих возила) створило опасну ситуацију, па је исти одреаговао како би избегао препреку, а не ради претицања.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, браниоци окривљеног оспоравају оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 16. став 3. и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Воислава Старчевића, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић